

26 Φεβρουαρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΑΡΓΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 837/91, 838/91, 884/91 και 934/91)

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί / Προαγωγές — Συνεντεύξεις
— Όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι σημαντικός πα-
ράγοντας μπορεί να τους δοθεί αυξημένη βαρύτητα — Περιπτώσεις
θέσεων πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής και
των υψηλών ιεραρχικά θέσεων — Ειδικά το Άρθρο 35B(10)(α) των
περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1992.

5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί / Προαγωγές — Αρχαιότητα
— Δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο — Συσταθμίζεται με τα λοι-
πά και υπερισχύει μόνον αν αυτά είναι περίπου ίσα — Ελλειπής αι-
τιολογία της παραγνώρισης της αρχαιότητας οδήγησε σε ακύρωση
στην κριθείσα περίπτωση.

10

Με τις συναφείς προσφυγές προσβλήθηκε η προαγωγή των εν-
διαφερομένων μερών στη θέση Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση)
με ειδικότητα στα Αγγλικά.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη
απόφαση μερικώς, αποφάσισε ότι:

20

1. Σύμφωνα με το Άρθρο 35(B)(10)(α) των Περί Δημόσιας Εκπαι-
δευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1992, το αποτέλεσμα των συ-
νεντεύξεων λαμβάνεται υπόψη "... μόνο ως συμπληρωματικό
στοιχείο κρίσης της αξίας τους". Επίσης, όπως έχει νομολογη-

θεί, η τυχόν διαφορετική κρίση του Διευθυντή δε δεσμεύει την Επιτροπή, γιατί ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός.

5 Όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι σημαντικός παράγοντας μπορεί να δοθεί αυξημένη βαρύτητα στις συνεντεύξεις.

10 Στη συνέντευξη δίδεται αυξημένη σημασία σε θέσεις πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής και περαιτέρω είναι χρήσιμη σε περίπτωση διορισμού στις ψηλότερες θέσεις της ιεραρχίας της Υπηρεσίας, όπως η παρούσα.

15 2. Η γενική αρχή είναι ότι η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συσταθμίζεται με την αξία και τα προσόντα και υπερισχύει μόνο αν τα άλλα δύο κριτήρια, αξία και προσόντα είναι περίπου ίσα.

20 3. Αναφορικά με το διορισμό του πρώτου ενδιαφερομένου μέρους και δεδομένου του ότι αυτός είναι περίπου ίσος με τους αιτητές στα κριτήρια της αξίας και των προσόντων, η αρχαιότητα, ιδίως του πρώτου των αιτητών (7 χρόνια) και του δεύτερου (13 χρόνια), θα έπρεπε να είχε απασχολήσει την Ε.Ε.Υ. ιδιαίτερα.

25 Θα αναμένετο η Ε.Ε.Υ να είχε ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα της αρχαιότητας των τριών αιτητών και να δικαιολογήσει την παραγωγή της. Τούτο απέτυχε να πράξει και κατά συνέπεια θεωρείται η τελική της απόφαση, ως μη δεόντως δικαιολογημένη.

30 4. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη σε άλλους τομείς, πλην της αρχαιότητας, κρίνεται ότι αυτός δεν ευσταθεί, γιατί έστω και αν θεωρηθεί ότι η ίδια η απόφαση δεν είναι πλήρως αιτιολογημένη, η αιτιολογία μπορεί να εξαχθεί από τα στοιχεία των φακέλων.

35 Κάτω από το φως των πιο πάνω, η απόφαση ακυρώνεται όσον αφορά την προαγωγή και/ή διορισμό του πρώτου ενδιαφερομένου μέρους, ενώ η απόφαση της Ε.Ε.Υ επικυρώνεται αναφορικά με την προαγωγή και/ή διορισμό του δεύτερου ενδιαφερομένου μέρους.

40 Στις προσφυγές αρ. 837/91 και 838/91 επιδικάζονται έξοδα υπέρ των αιτητών, ενώ στις Προσφυγές αρ. 884/91 και 934/91 δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,*
- Stylianou and another v. Public Service Commission (1980) 3 C.L.R. 11,* 5
- Public Service Commission v. Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591,*
- Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098,* 10
- Διακόπουλος κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1366,*
- Stylianou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2661,*
- Τορνάρης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2619.* 15

Προσφυγές.

Προσφυγές με τις οποίες οι αιτητές προσβάλλουν την προαγωγή και/ή διορισμό των ενδιαφερομένων μερών στη θέση του Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση), με ειδικότητα στα Αγγλικά από 1.9.91. 20

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους Αιτητές. 25

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Κοιλανιώτη. 30

Κ. Μιχαηλίδης και Τ. Καρακάννα, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Μάρκου.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης. 35

Με τις προσφυγές αρ. 837/91 και 838/91 οι Αιτητές ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 16.8.91, να προάξουν και/ή διορίσουν τα ενδιαφερόμενα μέλη Ανδρέα Κοιλανιώτη και Κώστα Μάρκου στη θέση του Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση), με ειδικότητα στα Αγγλικά από 1.9.91 κατά προτίμηση και/ή αντί των Αιτητών, είναι άκυρη και 40

χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

5 Με τις προσφυγές αρ. 884/91 και 934/91 οι Αιτητές ζητούν την ίδια θεραπεία, αλλά προσβάλλουν μόνο την προαγωγή και/ή διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρέα Κοιλανιώτη.

10 Αρχικά, με την προσφυγή αρ. 884/91 προσβαλλόταν και η προαγωγή και/ή διορισμός του ενδιαφερόμενου μέρους Μάρκου, αλλά σε μεταγενέστερο στάδιο, με την γραπτή αγόρευση, περιορίστηκε η προσφυγή εναντίον του Κοιλανιώτη μόνο. Οι προσφυγές βασίζονται στους πιο κάτω λόγους:

15 "1) Η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση είναι αντίθετη προς το Νόμο, το Σύνταγμα και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

2) Η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση λήφθηκε καθ' υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας.

20 3) Η απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση δεν είναι καθόλου και/ή δεόντως αιτιολογημένη.

4) Οι Καθ' ων η Αίτηση απέτυχαν να επιλέξουν τον πιο κατάλληλο υποψήφιο για προαγωγή.

25 5) Οι Καθ' ων η Αίτηση δεν έδωσαν τη δέουσα σημασία στην υπέρμετρη υπηρεσία, προσόντα και αξία των Αιτητών έναντι των ενδιαφερομένων μερών."

30 Τα γεγονότα των υποθέσεων είναι τα ακόλουθα: Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με έγγραφό του αρ. 337/68 και ημερ. 2.5.91 διαβίβασε στην Ε.Ε.Υ. έγκριση για πλήρωση από 1.9.91 3 θέσεων Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση), από τις οποίες οι 2 ήταν για την ειδικότητα των Αγγλικών. Στις 2.5.91 η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε την προκήρυξη των εν λόγω θέσεων που είναι πρώτου
35 διορισμού και προαγωγής με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

40 Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1992 κατάλογος των αιτητών μαζί με τις αιτήσεις τους, αντίγραφο της δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και οι φάκελοι υπηρεσιακών εκθέσεων των αιτητών διαβιβάστηκαν στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας, που σύμφωνα με το Νόμο είναι Πρόεδρος της οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Στις 14.6.91 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας διαβίβασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής μαζί με κατάλογο των υποψηφίων, τους οποίους σύστησε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Οι υποψήφιοι που σύστησε η Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν οι 4 αιτητές και τα 2 ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Στις 28.6.91 η Ε.Ε.Υ. εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, κατάρτισε τον τελικό κατάλογο ο οποίος περιλάμβανε τους 4 Αιτητές και τα 2 ενδιαφερόμενα μέρη, και αποφάσισε να καλέσει τους υποψηφίους σε προσωπική συνέντευξη την 1.7.91. Για την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στη συνέντευξη η Ε.Ε.Υ. είχε προηγουμένως καθορίσει κριτήρια που καλύπτουν ευρύ φάσμα ικανοτήτων από την ευχέρεια προφορικής έκφρασης μέχρι την εκτίμηση της προσωπικότητας. Στη συνεδρία και σύμφωνα με το άρθρο 35B(9) του Νόμου συμμετέσχε και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης, ο οποίος χαρακτήρισε τον Αιτητή Αργυρού ως "Πολύ Καλό-", τον Αιτητή Σταύρου "Πολύ Καλό" τον Αιτητή Χριστοδούλου "Πολύ Καλό+" και τον Αιτητή Χριστοφόρου επίσης "Πολύ Καλό+". Το ενδιαφερόμενο μέρος Κοιλανιώτης αξιολογήθηκε ως "Πολύ Καλός-" και το ενδιαφερόμενο μέρος Μάρκου ως "Εξαιρετός".

10

15

20

Η Ε.Ε.Υ. αξιολόγησε τους υποψηφίους ως εξής:

Αργυρού Χριστόδουλος	"Πολύ Καλός-"
Κοιλανιώτης Ανδρέας	"Εξαιρετός"
Μάρκου Κώστας	"Εξαιρετός"
Σταύρου Γεώργιος	"Πολύ Καλός"
Χριστοδούλου Χρίστος	"Πολύ Καλός"
Χριστοφόρου Μιχαήλ	"Πολύ Καλός"

25

30

Σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(α) του Νόμου το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων λαμβάνεται υπόψη "... μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους". Επίσης, όπως έχει νομολογηθεί, η τυχόν διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την Επιτροπή, γιατί ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός.

35

Κατά την ίδια συνεδρίαση (1.7.91) η Ε.Ε.Υ., ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων και αφού έδωσε, όπως αναφέρει, τη δέουσα βαρύτητα στα κριτήρια αυτά, αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στην θέση Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση) για τα Αγγλικά στους Ανδρέα Κοιλανιώτη και Κώστα Μάρκου από 1.9.91.

40

Ως αποτέλεσμα της πιά πάνω απόφασης οι Αιτητές καταχώ-

ρησαν τις προσφυγές αυτές.

5 Ο δικηγόρος των Αιτητών ισχυρίζεται ότι η Ε.Ε.Υ. εσφαλμένα και παράνομα επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά προτίμηση και/ή αντί των Αιτητών και στην απαντητική του αγόρευση ότι η Ε.Ε.Υ. παρέλειψε να προβεί σε οποιαδήποτε έρευνα, κακώς εφάρμοσε τη διακριτική της ευχέρεια και λανθασμένα έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Κοιλανιώτης κατείχε τα εξής δύο απαιτούμενα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας.

10

"(1) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν στο θέμα της ειδικότητάς του, που να δίνει σ' αυτόν δικαίωμα κατάταξης στη θέση καθηγητή/ εκπαιδευτή στις κλίμακες Α8-Α10.

15

(2) Μεταπτυχιακή εκπαίδευση στα παιδαγωγικά ή σε θέμα συναφές με τα καθήκοντα της θέσης, διάρκειας ενός τουλάχιστο ακαδημαϊκού έτους".

20 Το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης του καθηγητή Α8-Α10 απαιτεί "τίτλο/πτυχίο πανεπιστημίου ή ανώτερης σχολής ισοδύναμης με πανεπιστήμιο στην ειδικότητα που προορίζεται να διδάξει".

25 Ο δικηγόρος των Αιτητών ισχυρίζεται ότι με τα προσόντα που κατέχει το ενδιαφερόμενο μέρος Κοιλανιώτης δεν μπορούσε να διοριστεί στη θέση του Καθηγητή Αγγλικών Α8-Α10, επειδή όλα τα προσόντα του είναι στη Φιλοσοφία και ουδεμία σχέση έχουν με την ειδικότητα των Αγγλικών.

30 Ο δεύτερος ισχυρισμός του δικηγόρου των Αιτητών είναι ότι η Ε.Ε.Υ. απέτυχε να επιλέξει τους πιό κατάλληλους υποψήφιους για προαγωγή στις επίδικες θέσεις, γιατί οι Αιτητές είναι καταφανώς ανώτεροι των ενδιαφερομένων μερών στο σύνολο των κριτηρίων που θέτει ο Νόμος, δηλαδή αξία, προσόντα και αρχαιότητα. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Κοιλανιώτης υστερεί έναντι όλων των Αιτητών σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Μάρκου υστερεί έναντι του Αιτητή Αργυρού στα προσόντα και αρχαιότητα ενώ είναι ισοδύναμος σε αξία και έναντι του Αιτητή Χριστοδούλου σε αρχαιότητα και υπηρεσία ενώ είναι ισοδύναμος στα προσόντα και στην αξία. Επίσης ισχυρίζεται ότι στο μόνο σημείο στο οποίο τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν έναντι των Αιτητών είναι στην απόδοση κατά τις συνεντεύξεις και ότι τόσο στην περίπτωση του Μάρκου όσο και στην περίπτωση του Κοιλανιώτη η Ε.Ε.Υ. έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στη συνέντευ-

40

ξη, κάτι που δεν ήταν νόμιμο να πράξει και που αντίκειται τόσο στη νομολογία όσο και στον ίδιο το Νόμο.

Στις συνεντεύξεις και με βάση τα κριτήρια που η ίδια καθόρισε στη συνεδρίασή της ημερ. 28.6.91 η Ε.Ε.Υ. αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων όπως ανέφερα πιο πάνω. Στο πρακτικό της στη συνέχεια αναφέρεται ότι: 5

"...η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη (i) την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, όπως φαίνεται στα πρακτικά με ημερ. 28.6.91, (ii) το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και (iii) την εντύπωση που απεκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, ..., βρίσκει τα ακόλουθα: 10 15

Αξία: Για την επιμέτρηση της αξίας η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων υπηρεσιακών εκθέσεων, το σύνολο των υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες και ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης για την αξία τους, την εντύπωση που απεκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις". 20

Στη συνέχεια το πρακτικό αναφέρεται στις υπηρεσιακές εκθέσεις και τη βαθμολογία των υποψηφίων, καθώς και στα προσόντα τους. Τέλος, γίνεται αναφορά σχετικά με την αρχαιότητα στην υπηρεσιακή εξέλιξη των υποψηφίων. 25

Οι αγορεύσεις του δικηγόρου των Αιτητών, καθώς και των Καθ' ων η Αίτηση και των ενδιαφερομένων μερών, ασχολούνται εκτενώς με όλα τα πιο πάνω θέματα, δηλαδή την αξία, τα προσόντα, την αρχαιότητα και τη σημασία των συνεντεύξεων. 30

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του Αιτητή, ότι η Ε.Ε.Υ. έδωσε υπέρμετρη σημασία στη συνέντευξη τόσο στην περίπτωση του Κοιλανιώτη όσο και του Μάρκου, δεν ευσταθεί. Τα πρακτικά της Επιτροπής που παρέθεσα πιο πάνω υποστηρίζουν την θέση μου αυτή. Ανεξάρτητα με το πιο πάνω εύρημά μου, θα πρέπει να λεχθεί ότι, όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι σημαντικός παράγοντας μπορεί να δοθεί αυξημένη βαρύτητα στις συνεντεύξεις (*Duncan v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 153 και *Stylianou and Another v. Public Service Commission* (1980) 3 C.L.R. 11). Επίσης, όπως λέχθηκε στην απόφαση *Public Service Commission v.* 35 40

Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591, στη συνέντευξη δίδεται αυξημένη σημασία σε θέσεις πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής και περαιτέρω είναι χρήσιμες σε περίπτωση διορισμού στις ψηλότερες θέσεις της ιεραρχίας της Υπηρεσίας, όπως η παρούσα.

Όσον αφορά την αξία, από την σύγκριση των τελευταίων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, όπως αυτές εκτίθενται στο πρακτικό της Ε.Ε.Υ. προκύπτει ότι προηγείται ο Μάρκου με 39,39 στις τελευταίες δύο υπηρεσιακές εκθέσεις και ακολουθείται από τους Αργυρού και Χριστοδούλου με 38,39 και 37,39 αντίστοιχα και ακολουθούν οι Κοιλανιώτης, Σταύρου και Χριστοφόρου που ισοβαθμούν με 37,38. Έτσι, όσον αφορά την αξία και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι στην προσωπική συνέντευξη αξιολογήθηκε ως "Εξαιρετος", το ενδιαφερόμενο μέρος Μάρκου υπερτερεί όλων των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένων των Αιτητών Αργυρού και Χριστοδούλου. Το ενδιαφερόμενο μέρος Κοιλανιώτης έχει την ίδια περίπτωση αξία με τους Αιτητές Σταύρου και Χριστοφόρου, αλλά υστερεί έναντι των Αιτητών Αργυρού και Χριστοδούλου. Η αξία του όμως ενισχύεται έναντι όλων των Αιτητών από την αξιολόγηση της Ε.Ε.Υ. στην προφορική συνέντευξη. Δεδομένου ότι η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως επίσης και σχετικά ψηλή στην ιεραρχία, εν όψει της νομολογίας που ανέφερα πλιό πάνω, πιστεύω πως η απόδοση του ενδιαφερομένου μέρους Κοιλανιώτη στην προσωπική συνέντευξη μπορεί να ληφθεί υπόψη ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης και έτσι, όσον αφορά την αξία να είναι περίπου ίσος των Αιτητών Αργυρού και Χριστοδούλου και να υπερτερεί ελαφρά των Αιτητών Σταύρου και Χριστοφόρου.

Όσον αφορά τα προσόντα των υποψηφίων, αφού εξέτασα τους προσωπικούς φακέλους, έχω την άποψη ότι αναφορικά με τα ακαδημαϊκά προσόντα όλοι οι υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι μεταξύ τους και τα πρόσθετα προσόντα που όλοι κατέχουν πρέπει να συνεκτιμηθούν με τα άλλα στοιχεία που μετρούν στη γενική αξιολόγηση.

Στο θέμα της αρχαιότητας το προβάδισμα έχουν οι Αιτητές Αργυρού και Χριστοδούλου (ημερ. προαγωγής στη θέση Β. Διευθυντή 15.11.81 και 1.9.75 αντίστοιχα). Οι υπόλοιποι 4 υποψήφιοι έχουν περίπου την ίδια αρχαιότητα μεταξύ τους με προβάδισμα ενός έτους των Σταύρου και Μάρκου.

Η γενική αρχή είναι ότι η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συσταθμίζεται με την αξία και τα προσόντα

και υπερισχύει μόνο αν τα άλλα δύο κριτήρια, αξία και προσόντα είναι περίπου ίσα. (Βλ. *Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας*, (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098.)

Επίσης στην *Ανδρέας Διακόπουλος ν. Ρ.Ι.Κ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1366, 5
το Δικαστήριο είπε:

"Η αρχαιότητα από μόνη της δεν αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο και δεν μπορεί να υπερισχύσει. Η διορίζουσα αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κριτηρίων-αξία, 10
προσόντα, αρχαιότητα - η δε αρχαιότητα μπορεί να κλείνει την πλάστιγγα αν δύο υποψήφιοι είναι περίπου ισοδύναμοι στα πρώτα κριτήρια".

Σύμφωνα με την πιο πάνω αρχή, η αρχαιότητα των Αιτητών 15
Αργυρού και Χριστοδοπούλου δεν μπορεί να υπερισχύσει στην περίπτωση του ενδιαφερομένου μέρους Μάρκου εφόσον αυτός υπερτερεί στην αξία.

Όμως, αναφορικά με το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους 20
Κοιλανιώτη και δεδομένου του ότι αυτός είναι περίπου ίσος με τους Αιτητές στα κριτήρια της αξίας και των προσόντων η αρχαιότητα ιδίως των Αιτητών Αργυρού (7 χρόνια) και Χριστοδοπούλου (13 χρόνια) θα έπρεπε να είχε απασχολήσει την Ε.Ε.Υ. ιδιαίτερα.

Στην απόφαση της Ολομέλειας *Stylianou ν. Republic* (1986) 25
3 C.L.R. p.2661, at p.2664 λέχθηκαν τα εξής:

"Actually, the Commission ought to have considered whether, .. 30
it was justified, in circumstances such as those of the present case, where qualifications and merits were more or less equal, to decide to overlook the by far greater seniority of the appellant and the Commission ought to have given adequate reasons for having done so (*Partellides ν. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 480). We have no difficulty in concluding . that this is a case in 35
which on the totality of the material before the Commission there was no other way open to it but to prefer for promotion the appellant to any one of the four interested parties"

Κάτω από τις πιο πάνω συνθήκες θα αναμένετο η Ε.Ε.Υ να 40
είχε ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα της αρχαιότητας των τριών Αιτητών και να δικαιολογήσει την παραγνώρισή της. Τούτο απέτυχε να πράξει και κατά συνέπεια θεωρώ την τελική της απόφαση ως μη δεόντως δικαιολογημένη.

5 Εν όψει του συμπεράσματός μου όσον αφορά το θέμα αυτό, δεν κρίνω αναγκαίο να ασχοληθώ με τους άλλους λόγους που εγείρονται στην προσφυγή, όπως, π.χ. την εισήγηση ότι τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους Κοιλανιώτη δεν πληρούν το σχέδιο υπηρεσίας και τη μη ύπαρξη δέουσας έρευνας πάνω σ' αυτό το θέμα.

10 Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη σε άλλους τομείς πλην της αρχαιότητας, κρίνω ότι αυτός δεν ευσταθεί γιατί έστω και αν θεωρηθεί ότι η ίδια η απόφαση δεν είναι πλήρως αιτιολογημένη η αιτιολογία μπορεί να εξαχθεί από τα στοιχεία των φακέλων (Βλ. *Ιορδάνης Κ. Τορνάρης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2619).

15 Κάτω από το φως των πιο πάνω η απόφαση ακυρώνεται όσον αφορά την προαγωγή και/ή διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους Κοιλανιώτη, ενώ η απόφαση της Ε.Ε.Υ επικυρώνεται αναφορικά με την προαγωγή και/ή διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους Μάρκου.

20 Στις Προσφυγές αρ. 837/91 και 838/91 επιδικάζω έξοδα υπέρ των Αιτητών, ενώ στις Προσφυγές αρ. 884/91 και 934/91 δεν εκδίδω διάταγμα για έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς.